

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 90 Lei
Pe jumătate 45 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: Alexandru Lupeanu-Melin

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei
a doua și a treia oră 2 Lei.

In Săptămâna Luminată.

De Canonicul Dr. Ioan Bălan.

Jidovii au fost pe deplin convinși, că dacă îl vor omori pe Isus, nimeni nu va mai arăta în fața lumii ticăloșiile lor și ei vor putea înșela mai departe pe oamenii săraci, fără învățatură. Dar Domnul Hristos le-a stricat toată socoteala: a treia zi a înviat din groapă, cu atâta putere, încât nici soldații cei mai viteji ai Romanilor nu au putut pune mâna pe el. Atâta putere are Domnul după înviere, încât de sfânt trupul lui nimeni nu se poate apropia, și fără cea mai mică grijă vestește oamenilor singura lege cuminte și cinstită.

Jidovii s'au temut foarte mult, că lumina învătăturii lui Hristos le va vădi așa de mult fărădelegile, încât ei nu vor mai putea trăi ușor și bine, fără nici o muncă grea de pe spatulele săracilor, a văduvelor și orfanilor. Și ca să facă pe oameni să nu creadă în învierea Domnului, au cumpărat cu bani pe soldații ce au fost puși de strajă la groapa Domnului, pentru ca aceștia să mințască, ori mai bine zis: să se facă de rușine, spunând, că pe când dormiau ei au venit apostolii și au furat pe Isus.

*

Și astăzi se fac multe lucruri pe bani, și nu după cum cere dreptatea. Și cei ce le fac, se fac de rușine nu numai pe ei înșiși, ci aduc ocară și asupra țării. Căci se ia bucată de pâine din gura studenților săraci, și se dă oamenilor, cari nu sunt muncitori de pământ, și cari n'au drept după lege. Se iau averile bisericilor ca să se îmbogățască anumiți oameni.

Cine ne poate scăpa de toate necazurile zilelor de azi? Numai tăria credinții în înviere. Trebuie răspândită și întărită credința în suflete că Isus, care și-a vărsat scumpul său sânge pentru oameni, la învierea cea de apoi va veni să judece toată lumea și să ne ceară seamă chiar de gândurile noastre. Cei ce nu ajung acum în temniță, și sunt vrednici de ea, nu vor scăpa la judecata din urmă.

Ca învierea Domnului să nu treacă fără de nici un folos pentru noi și pentru toată țara, să ne hotărîm ca să iubim numai pe aceia, cari sunt prietenii lui Hristos celui înviat. Noi nu putem vrea ca țara aceasta frumoasă și nouă atât de scumpă să se năruie sub păcate ca și țara jidovilor. De aceea, pe cât ne stă în putere, să nu punem la locuri de frunte, decât oameni cu frica lui Dumnezeu. Numai cu creștini buni să ne întovărășim, și pe ceice fac de rușine pe Hristos să nu-i suferim nici să ne calce pragul casei!

*

După războiu, în tot locul e greu, însă noi știm, că după Vineria Patimilor a urmat luminata ziuă a Invierii. Și pentru neamul nostru vor urma zile de înviere, cu siguranță, dacă noi vom fi buni următori ai legii lui Hristos și vom da la o parte pe toți dușmanii lui, făcându-i să se risipească, precum se împrăștie și se pierde fumul.

După cum n'a putut fi sugrumat de farisei Hristos cel înviat, nici dreptatea, care e după voia Domnului, nu va putea fi omorită de nimeni!

Mare nenorocire de tren în Elveția. In săptămânile trecute s'a întâmplat în Elveția între Bellinzona și Sanpaolo o grozavă nenorocire de tren. S'a ciocnit trenul plecat din Bellinzona cu trenul expres ce venia dela Francfurt spre Genova, către Italia. Ciocnirea s'a întâmplat în zorii zilei de 29 Aprilie. Amândouă trenurile aveau câte 2 locomotive. Două vagoane au luat foc și mulți călători au ars. S'au prăpădit, pe lângă călători, doi mecanici și trei focari. Călători au pierit zece persoane. Intre cei morți se află și vestitul om politic german Helfferich și mama-sa. In trenul expres se aflau mai cu seamă călători germani, italieni, americani, francezi și englezi, cari făceau călătorii de plăcere.

Rupere de nori pe Câmpie. Primim știrea că in ziua întâi de Paști pe Câmpie, în părțile Bandului, a fost o ploaie foarte mare, adevărată rupere de nori, care a stricat linia ferată dintre Band și Mădăraș. Intre aceste gări trenul nu poate merge; călătorii trec pe jos. Linia stricată a început să fie reparată.

Sfintele Paști în Blaj.

Sfânta sărbătoare a Invierii Domnului s'a prăznuit în Blaj și'n acest an cu pompă mare, după obicei. Încă din Joia mare slujbele bisericesti s'au ținut laud, după toată rânduiala tipicului. La Denia cea mare s'au citit celea 12 evanghelii în mijlocul Catedralei, fiind de față lume multă. In luminile pâlpaitoare ale policandrelor, bolțile sfântului lăcaș erau cuprinse de taină sfântă, pătrunzătoare, pe care o măriau cântările duioase din strană ce ne vorbiau de vânzarea ticăloasă a lui Iuda Iscarioteanul. După fiecare evanghelie clopotele vestiau în noapte patima Micului dumnezeesc, care s'a lăsat răstignit pentru păcatele lumii.

Vineri seara s'a slujit Prohodul Domnului de către însuși Preasfințitul Mitropolit Vasile, încunajat de preoți mulți și de clerici în haine albe. Încă de după amiază, în mijlocul Catedralei era așezat chipul cu Pogorirea Domnului în mormânt, între flori, pe cari le-au adus și le-au rânduit Doamnele Blajului. Printre flori pâlpaiau lumini și alături era paza cu sulți a Pompierilor. La încunjurarea bisericii și a pietii, toate casele au aprins făclii prin ferestri. Și alte zeci și sute de lumini le purtau credincioșii după icoana cu Mormântul.

In ziua întâi

In zorii dimineții clopotul cel mare a vestit Invierea și lume multă s'a adunat în fața Catedralei, nu numai din Blaj, ci și din satele din jur. Apoi a ieșit preoțimea în haine luminate și au început să se cânte troparele invierii. Chiar atunci s'a ivit și soarele peste culmea dealurilor din zare, iar preotul înainte slujitor s'a apropiat cu crucea de ușa încuiată a sfântului lăcaș, strigând: „*Deschideți boeri porțile, să între împăratul mării!*”

Împăratul mării se înțelegea că e Hristos, care a frânt incuietorile morții și a dat lumii bucuria cea mare a biruinții adevărului.

Cu aceeași sfințenie s'a săvârșit întreg Mănecatul, iar mai târziu s'a slujit Liturgia. A pontificat Escelența sa Mitropolitul, încunajat de canonici și de directorii preoți ai școlilor. Evanghelia s'a citit în 7 limbi. Apoi a predicat înalt Preasfințitul despre minunea Invierii și învățămintele ei sfinte. Strana au ținut-o Păr. Papiu și Moldovan, profesorii de cântări. După slujba dumnezească I. P. Sf. Sa Mitropolitul a chemat la masa Sa preoțimea și pe conducătorii oficiilor. La vecernie, evanghelia s'a citit iarăși în 7 limbi.

Sărbătorile la Blaj au fost înălțătoare și la acestea Paști. Mulți blăjeni pe cari soartea i-a resfirat în lungul și latul țării au venit la rudeniile rămase aici, ca în toți anii, știind că mai rar se pot vedea la Paști slujbe așa de frumoase ca la Blaj, la Mitropolie.

Paștile la bisericile unite din Sibiu.

În orașul Sibiu trăiesc mulți Români uniți în credință cu Roma străbună. Și sunt acești credincioși oameni cu vază și cu slujbe înalte, generali, profesori, funcționari, industriași și neguțatori, mulți școlari, soldați și țărani. Și toți aceștia țin cu cea mai mare râvnă la biserică și la credința lor, pe cari le au dela părinți și nu s'ar despărți de ele pentru orice bnnuri din lume.

Credincioșii români uniți din Sibiu aveau până de curând o singură biserică, peste apa Țibinului, cam departe de mijlocul orașului. Nu de mult le-a mai hărăzit Dumnezeu încă o biserică, frumoasă și încăpătoare, chiar în oraș, la *Mănăstirea Franciscanilor*, unde fac acum, preoți de ai noștri, Dumineca și în sărbători, slujba românească, ca și din jos la biserică parohială a părintele protopop Toganu.

Creștinii uniți din Sibiu au sărbătorit deci sfintele Pași din acest an cu mai multă tragere de inimă și strălucire de cât ori când. Prohodul Domnului în Vinerea mare s'a slujit la amândouă bisericile, și peste Țibin și în oraș, cu participarea nu numai a credincioșilor noștri ci și chiar a altor frați români. Pompă mai mare a fost la biserică din oraș. La petrecania icoanei cu Prohodul Domnului, procesiunea nu s'a făcut numai în jurul bisericii, ci peste mai multe străzi și peste piața cea mare a Sibiului, cu atâta evlavie și frumusețe, încât au rămas uimiți și Sașii de un asemenea lucru cucernic. Bărbați frunțași și domni mari, ca generalii Moga și Boeriu, mergeau în fruntea conductului. În Sibiu nu s'a mai văzută așa ceva. Credincioșii lăcrimau de bucurie; în orașul unde Români n'au avut îngăduință în vremile trecute nici măcar să-și zidească biserică, acum fiii și nepoții obișduiților de demult, merg după evanghelie și după cruce prin însași piața cea falnică a Sibiului.

Pe zilele de Paști sibiului uniți au dus doi preoți dela Blaj, pe Sf. Lor *Dr. Victor Macavei* canonic și *Dr. Ioan Coltor* profesor de teologie. I-au cerut anume dela I. P. Sf. Sa Mitropolitul nostru, ca să poată avea printr'ânșii mai înălțătoare sărbători.

La biserică din oraș s'a făcut învierea la ora 5 dimineața, fiind de față mare mulțime de intelectuali, industriași și comercianți. O trupă de soldați a dat onorurile militare.

La liturghia cea mare din ziua dintâi lume și mai multă, încât aproape nu o mai încăpea biserică. Au fost și mulți ortodocși. Au slujit Sf. Lor *Dr. V. Macaveiu*, *Dr. Ioan Coltor* și *Ioan Isaicu*. A predicat *Păr. Coltor*, așa cum Sfinția Sa știa să predice, spre marea mângâiere și înălțare sufletească a credincioșilor.

A cântat minunat corul condus de d. profesor *Oancea*, prin cecece slujba s'a ridicat la frumusețe nebănuită. Ochii credincioșilor s'au umezit de plăcere sfântă. Au simțit, că nu sunt ei, nici acolo în Sibiu, copii nimănui, ci Blajul le poartă grijă părintească. Adevărat că și dânsii se lipesc de credința lor cu o bărbăție vrednică de urmat ori unde.

Celelalte slujbe dela vecernia și din ziua a doua au fost tot așa de înălțătoare. Bisericile amândouă tot pline și însuflețirea credincioșilor pentru celea sfinte tot așa de mare.

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în „Unirea Poporului”, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei la partea dreaptă și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Bani se trimit înainte, altfel nu putem publica.

Țara ovreilor.

— Când vor avea Jidovii țară? Prorocia unui francez. —

Cărmuitorii Rusiei de astăzi — bolșevicii, cari și-au pus de gând să întorcă lumea pe dos — iacă s'au hotărât să dea de gol și profeția din sfânta scriptură despre prăbușirea țării Jidovilor și despre risipirea lor printre celelalte popoare. — Iată despre ce e vorba:

De curând un evreu cu numele Avram Broghin — ajutat de mai mulți consăngeni ai săi — a prezentat la mai marii sovietelor o cerere ca să se îngăduie alcătuirea unei republici evrești în sudul Rusiei — și anume pe țărmurile Mării Negre și în peninsula Crimeia. La această cerere numitul Avram Broghin a alăturat și un plan după care va avea să se facă așezarea Evreilor în număr cât se poate mai mare în acest nou Canaan. Aceasta va avea să se facă până la anul 1927, când apoi va avea să se declare neatârnrarea noii țări jidovești. Dela aceasta dată totul (școală, administrație, judecăți) se va face aici numai în limba jidovească.

Planul odată făcut trebuia numai aprobarea de sus.

Conducătorii bolșevici au aprobat planul.

Din vreme ce mare parte din conducătorii de azi ai Rusiei sunt Evrei, cari numai numele și l-au schimbat pe rusește — nu a fost lucru greu ca acest plan să fie luat în socotință. — *Trotzky* (*Braunstein*) și *Ramenew*, *Bukharin*, *Zuniupa*, *Sosukovsky*, ba chiar și faimosul *Cicerin* au aprobat acest plan. Mai trebuie să mai treacă cererea pe la așa numitul *Comitet central executiv* și dacă îl va primi și acesta Jidovii pot să pornească să se așeze în noua lor țară.

Ce fel de pământ e noul Canaan?

Conducătorii Jidovilor cari au ales locul pentru noua lor țară au știut ce fac. Pentru ce să meargă ei în Palestina cea pietroasă, săcetoasă și neroditoare, când în Rusia este atâta pământ bun și roditor? Ei și-au aruncat ochii chiar asupra celei mai înfloritoare părți din Rusia; asupra părții de miazăzi a Ucrainei și a țărmurilor mării Negre cu marile porturi de negoț *Odessa*, *Cherson*, *Nicolaev*, *Berdianski* și altele — unde ar putea-o duce ca într'un adevărat Canaan.

Fiind vorba de soarta Jidovilor ne vine în minte

O prezicere interesantă

Profesorul *Raymond* din Paris vestit din cauza prezicerilor sale pentru anul trecut dintre cari multe s'au împlinit (de pildă cuprinderea ținutului *Ruhr* de Francezi; erupția vulcanului *Etna* din Italia; cutremurul din Japonia; alegerea de președinte din Statele Unite și altele) întrebă între altele despre soarta Evreilor a spus, că le va merge tot rău și vor fi tot izgoniți până în 1927, când starea lor se va îmbunătăți fiindcă în Rusia vor fi stări mai liniștite. Aceste stări mai liniștite să aducă oare cu sine și întemeierea republicii jidovești în Rusia? Viitorul ne va lămuri.

Ce ar însemna țara jidovească pentru noi Români?

La Nistrul de jos, România n'ar mai fi vecină cu Rusia, ci cu noul stat jidovesc.

Dacă această țară va putea să atragă în sânul ei și numai o bună parte din Jidanii cari au năpădit mai ales Moldova și Basarabia, să dea Dumnezeu să se formeze cât mai curând; dacă însă ea va fi un viespar de unde

să se mai reverse la noi alte roiri din neamul lor, atunci mai bine rămână împrăștiați prin Rusia pe unde sunt și nu se mai îngrămădească la granițele noastre.

Dar până în 1927 nu mai e mult și nădăduim că vom trăi să vedem ce se va alege și din acest plan.

Dr. Coriolan Suciu
profesor.

Grăunțe sufletești.

O primejdie mare.

Am numit primejdie mare obișnuința de a păcătui, pentru că păcatul **turbură mintea** omului, așa că nu mai vede limpede, nu mai poate deosebi binele de rău, ba de cele mai multeori vede întors, adecă răul de bine. De câte ori nu se întâmplă în viață, că întâlnești oameni, cărora zadarnic le dovedești, că cecece fac e rău; nu-i poți întoarce nici decăt, sunt împietriți par'că și intanecați la minte. Tot așa le este și **voinea**, **slăbită** peste măsură așa că nu se mai pot desbăra de păcat. Sunt asemenea somnuroșilor, pe cari îi trezești și își deschid ochii, dar când dai să vorbești cu ei, bagi de seamă că iară au adormit.

Sunt apoi șapte păcate, pe cât de mari pe atât și de obișnuite, cari sunt ca niște bălauri cu multe capete, ca niște izvoare nesecate, ca niște căpetenii de ostiri, pentru că sunt părinții alor mai multe păcate. De aceea se și numesc ele **păcate de căpetenie**. Ele sunt următoarele: 1) Trufia sau mândria, 2) iubirea de argint, 3) desfrânarea, 4) invidia sau pizna, 5) mânia, 6) lenea și nesațul sau lăcomia. Aceste șapte păcate sunt asemenea celor șapte slămani, cari nu lăsau pe jidovi să între pe pământul făgăduinței, pentru că nici ele nu-l lasă pe om să între în rai.

Fiindcă puțini oameni sunt, cari să nu aibă unul sau altul dintre aceste păcate, le voi arăta rând pe rând, pentru că să ne știim feri de ele.

Trufia.

Cine nu cunoaște istoria lui David și a uriașului Goliat? Acest uriaș a fost trufaș, pentru că și-a prețuit prea mult tăria. Sunt unii oameni cari își prețuiesc peste măsură trupul, unul e fâlos pe frumusețea sa, altul pe înălțimea trupului, iarăși altul pe ochii săi, ori pe vocea lui. Cei mai mulți însă se fâlesc cu banii, cu averea, cu neamul, ba chiar și cu îmbrăcămintea lor. Trufașul însă este neguțator rău, pentru că își prețuește mărfurile sale mai scump decât sunt de fapt vrednice. Asemenea este el unei găini, care îndatăce se ouă cotcorozește: așa și trufașul, îndatăce face o ispravă oarecare, o dată în vileag, ca toată lumea să o știe și să-l prețuiască și laude. Nime nu i-a urit mai mult pe trufași, ca Domnul nostru Isus Hristos, care în pilda vameșului și a fariseului ni-a arătat cum sunt oamenii trufași: „*Mulțămescu-Doamne, că nu sunt ca ceilalți oameni jefuitori, nedrepti, prea curvari, sau ca și acest vameș. Postesc de două ori în săptămână, dau secuiială din toate câte biruesc.*” (Luca 18, 11—12). Trufașul vede ștercul (pădăra) din ochii altora, bărna însă din ochii săi nu o vede.

Trufia este împărăteasa și mama tuturor păcatelor. Cele mai dese păcate, cari se nasc din trufie, numite și ficele trufiei, sunt înșelămintă, ambiția, mărirea desartă, fala, cutezanța și înșelămintă.

Și acum, oare cum ne putem scăpa de trufie? Înainte de toate prin aceea că ne ni-zuim a ne cunoaște scăderile. Cu cât vom încerca să ni-le cunoaștem mai bine, cu atât vom fi mai puțin trufași. — Să ne gândim mai departe și la aceea, că tot ce avem Dumnezeu ni-a dat, așadară n-avem drept să ne fâlim cu nimica: „Ce ai, ce nu ai luat? Iară de ai și luat, ce te fălești ca cum n-ai fi luat“, în-treabă sf. apostol Pavel (I. Cor. 4. 7). — „Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului“, astăzi este, mâne se cosește. Pentru ce să ne fâlim așadară? „Deșărtăciunea deșărtăciunilor sunt toate, și toate sunt deșărtăciune“. — Iar dacă te gândești cât de mult s'a umilit pentru tine Mântuitorul, luând trup de om, și suferind moartea crucii, în veci nu te vei trufi. — În cartea înțelepciunii lui Isus fiul lui Sirach se cetește la cap 10, vers 7 și 15: „Urată este înaintea Domnului și înaintea oamenilor trufia. Că începutul păcatului este trufia și cel ce o ține pe ea va ploua uriciune“. Bagă deci bine de seamă și te scapă de ea până mai e vreme, căci vine noaptea, când nu se mai poate lucra.

Părintele Iuliu.

De-ale politice.

Gazetele de sărbători dela București au adus știrea, că se pregătește o apropiere tot mai mare, chiar o unire, zisă fuziune, între Partidul Național și între Partidul Țărănesc condus de d. Ion Mihalache. Partidul Liberal, care este astăzi la cârmă trebuie să plece odată dela guvern și trebuie, prin urmare, o puternică alcătuire politică, în stare să primească greua sarcină a treburilor statului. Partidul Național e destul de tare și de vânjos să facă singur noul guvern, însă prin unirea cu Partidul Țărănesc ar fi și mai cu putere și nu ar mai putea fi clătinat de nimic. În schimb, firește, Liberalii nu ar vedea cu ochi buni lucrul acesta.

Se mai vorbește și de unirea dintre dd. Iorga și Argetoianu, cari încă se gândesc la formarea unui viitor guvern. Partidele lor sunt însă deocamdată prea mici.

O altă veste spune însă că ar fi vorba să se alature și d. Iorga la Naționaliști și Țărăniști în vederea noului guvern, prin cecece într'adevăr s'ar stători o puternică conducere pentru țară.

Firește deocamdată sunt numai planuri cari să vântură prin feluritele gazete din București. Cuvântul din urmă îl au însuși conducătorii partidelor, cari de bună seamă vor grai la vreme potrivită.

Dela Asociațiune.

În zilele de 31 Mai, 1, 2 și 3 Iunie n. a. s. organizează „Asociațiunea“ noastră manifestații culturale în capitala țării. Cea dintâi e concertul „Reuniunii române de muzică și cântări“ din Sibiu, sub conducerea dlui Nicolae Oancea. Concertul se va compune din bucăți scurte, caracteristice, de ale compozitorilor români ardeleni cunoscuți (Bena, Brediceanu, Dima, Hubic, Oancea, Popoviciu, Vidu, ș. a.), iar în parte a doua se va executa cu acompaniament de orchestră frumoasă operă a maestrului Iacob Mureșianu: „Mănăstirea Argeșului“. A doua manifestație va fi un „Poem muzical-etnografic“ sau „Maramureșul, Crișana, Banatul și Ardealul în port, joc și cântare“, aranjat din partea dlui Dr. Tiberiu Brediceanu. Vor lua parte grupuri din provinciile amintite, altele de cu vreme din partea unui comitet, în fruntea căruia este dl Brediceanu. A treia seară se va da un concert cu muzică clasică, din partea „Re-

uniunii de muzică și cântări“ din Sibiu (dl N. Oancea). Afară de aceea sunt plănuite între altele din partea noastră conferențele dlor I. Lupaș și S. Pușcariu. A patra zi (3 Iunie) vizita delegațiilor „Asociațiunii“ la Casa Națională din Breaza și la Universitatea Populară și Școala de misionare dela Vălenii de Munte.

Fiind aceste manifestații cele dintâi organizate de instituțiunea noastră în capitală și dorind a răspunde și în acest chip atențiunii deosebite cu care ne-au onorat societățile culturale-surori: Liga culturală la 18 Iulie 1920, după congresul ei la Râmnicul-Vâlcea, Centrala Caselor Naționale în zilele de 17, 18 și 19 Februarie 1923, Fundațiunea Culturală „Principele Carol“ cu Societatea corală „Cântarea României“ în 1 Dec. 1923 și tot la 1 Dec. 1923 „Universitatea liberă“ prin trimiterea unui număr considerabil de distinși conferențieri în o mare parte a centrelor culturale din părțile ardeleni. Se cuvine ca aceste manifestații să se facă în cadre vrednice de trecutul și importanța acestei instituțiuni.

În consecință sunteți invitați să trimiteți la aceste serbări 2 delegații, de preferință țărani, (un bărbat și o femeie), tipurile cele mai reprezentative ale regiunii dv. dimpreună cu directorul sau alt reprezentant dela conducerea despărțământului.

Reprezentanții despărțământelor beneficiază de favoarea acordată cu acest prilej de Ministerul comunicațiilor, atât la ducere cât și la întoarcere (75%) și cu locuință și întreținere gratuită în numitele zile la București, Breaza și Vălenii de Munte.

Rugându-vă să binevoiți a ne comunica până cel mult la 6 Mai n. numele și numărul precis al delegațiilor dvoastră, precum și situațiunea lor socială (țaran, meseriaș, etc.), apoi dacă vine singur sau împreună cu soția sa, pentru ca să le putem trimite ultimile informații și certificatele de călătorie, semnăm cu deosebită stimă:

Vasile Goldiș,
președinte.

Romul Simu,
secretar.

Se apropie 3/15 Mai.

— Se fac pregătiri mărețe, ca în toți anii. —

Pomenirea adunării celei mari de pe Câmpul Libertății din 1848 se va prăznui în Blaj și în acest an cu multă strălucire. pregătirile au început încă de prin luna Martie. Au și sosit o mulțime de înștiințări, că vor veni școli din toată țara și lume foarte aleasă dela București și din alte orașe mari ale țării. Vor veni și miniștrii, ca în toți anii și alți fruntași ai neamului nostru. Dintre miniștrii au făgăduit până acum că vine d. Al. Lăpedatu dela Culte și Arte. Școlile vin la Blaj nu numai din pietate pentru teatrul plin, de mărime românească a acestui oraș, ci vin și pentru că vor fi atunci mari întreceri de gimnastică între tineretul dela diferitele școli. Biruitorii vor avea să câștige două mari premii: o cupă mare de argint dată de Ministerul școlilor și un foarte frumos steag național numit premiul Blajului. Premiile acestea se câștigă pe un an de zile. Câștigătorii sunt datori să le aducă, la anul iar la Blaj, când se va face o nouă întrecere pentru ele. Și tot așa pentru totdeauna. Acestea întreceri vor fi foarte interesante și frumoase. Ele au menirea să întărească tineretul nostru în vâjgoșie și în simțiri trainice față de Câmpul Libertății, prin care s'a ridicat neamul nostru din Ardeal la demnitatea de popor liber.

Vor veni atunci la Blaj și toate satele din jur, de pe Târnavă, de pe Secaș și dela Murăș și vor defila cu porturile, cu datinele și cu obiceiurile lor strămoșești, dându-și silința să se arete cari de cari mai măndre și mai frumoase.

Vor veni apoi aproape toți fostii școlari ai Blajului, cari se afla azi în viață, ca să fie de față la așezarea pietrii fundamentale a „Instituțiunii recunoștinții“. Va fi o minunată arătare a dragostii față de „bătrâna matcă“ a învățaturii românești, care a fost Blajul nostru!

Auzim că vor veni și aeroplane dela Cluj să sboare în aliatări de paradă peste Câmpul Libertății, unde a sburat Vlaicu la 1911.

Prin, urmare, vor fi multe lucruri frumoase de văzut în Blaj la 15 Mai și 16 Mai! Deci, toți cari doresc o curată înălțare sufletească să nu pregete a veni la Piatra Libertății!

Știrile Săptămânei.

De știut. Când trimiteți bani la gazetă nu uitați a scrie pe cupon numărul din partea stângă a adresei. Tot așa și când ne scrieți ceva în legătură cu abonamentul.

Știre pentru stupari. Aflăm că Ministerul de Agricultură deschide, ca începere dela 1 Maiu 1924, nește *Cursuri de stupărit*, cari se țin în Banat, la Băile Herculane, Lugoj și Ciocova. Fiecare curs ține 10 zile, în câte 6 rânduri, având adică să se perânde în fiecare localitate dintre cele amintite câte 6 rânduri de ascultători. La acestea cursuri se va trimite câte-un funcționar din fiecare județ al țării, cari apoi întorcându-se acasă să aibă în mână trebiile stupăritului. La cursuri pot însă merge și alți ascultători. Cei ce ar dori să meargă, să facă întrebare la preturi.

Expoziție de vite în Cluj. La toamnă în zilele de 15 și 16 Septembrie se va face la Cluj o mare expoziție de vite din toată țara, unde vor putea oamenii să-și arate vitele cele mai frumoase. Cei ce vor putea să arete vitele celea mai de soi și mai bine îngrijite, vor primi diplome de onoare și daruri mari în bani.

Au murit odată. Într'o comună din județul Sălajiu s'au îmbolnăvit în aceeași zi doi gospodari bătrâni, bărbatul și nevasta. Se părea la început că bărbatul e mai greu bolnav, dar, după câteva zile de chinuri, totuși femeia a închis mai întâi ochii. Moșneagul, care zăcea și el în aceeași odaie, văzându-și consoarta răposată, s'a întors cu ochii plini de lacrimi spre părete și după câteva minute era mort și el. I-au întins pe laviță alături și i-au prohodit deodată, coborîndu-i în aceeași groapă.

A dat foc satului pentru că nu avea haine nouă de Paști. Într'o comună din comitatul Sopron (unde atâția ardeleni au pățimit în internare pe vremea războiului) un copil de 11 ani, măriindu-se pe tatăl său că nu i-a făcut haine nouă de Paști, a dat foc la casa părintească, care arzând s'au aprins și alte 8 case din sat, pustiindu-se și o mulțime de clădiri economice, vite și nutrețe. Copilul cel rău a mâncat o bătaie soră cu moartea.

L-a tăiat trenul cu vacă cu tot. Un măestru brutar (pec) din Aiud mânăndu-și vaca acasă dela pășune a fost ajuns la o trecătoare de trenul expres și sdrobit cu vacă cu tot, la încercșarea drumului de către Gâmbaș cu linia ferată. Trupul nenorocitului a fost găsit în Joia Paștilor dimineața; alături era vaca, tăiată și ea. Poliția, pândind locomotivele trenurilor exprese, la o locomotivă îi lipsia treapta și avea în locul treptei rupte peri de vacă. Conducătorul locomotivei spune că el n'a simțit nimic și nu știe de nenorocire. S'a constatat că rampa dela trecătoare unde a murit brutarul, era stricată.

Omor în ziua de Paști. Într'o comună din apropiere de Ungvár s'a găsit ucisă în ziua de Paști nevasta pădurarului.

Nenorocita femeie zăcea într'un lac de sânge lângă vatră. Cercetările de până acum lasă să se creadă, că făptuitorul omorului ar fi fost chiar bărbatul femeii, care a vrut să scape de ea ca să se însoare cu o fată mare. El a fost dus la închisoare legat în lanțuri.

Când Japonezii vreau să scape de un ministru. De când s'a întâmplat cutremurul cel mare, în Japonia au crescut peste măsură dările. Altfel nu se pot clădi orașele dărimate de cutremur. Poporul japonez crede însă că acestea dări sunt totuși prea de tot mari și că vina ar purta-o ministrul de finanțe..! Ar dori deci să scape de acest ministru. Și ce-au făcut Japonezii? Într'o bună dimineață ministrul cu pricina a găsit la poarta sa un sicriu gol pentru mort și în sicriu o scrisoare către ministru, în care se spunea: Vrem să mori, fă „harakiri“ (adeică: spintecă-ți pântecele) și te culcă în acest sicriu! — Până acum n'au sosit știri că ministrul de finanțe al Japoniei s'ar fi ucis. În orice caz nu prea șede moale pe scaunul său.

Comorile lui Nichita. Cetitorii de gazete știu, că vestitul rege al Muntenegrului a murit în Franța anii trecuți. La moartea lui toată lumea șoptia ca Nichita ar fi avut comori mari și multe, cari nu se știe unde sunt ascunse. Cică acelea comori ar fi apăsate zeci de chilograme, aur și argint. Sărbii ocupând Muntenegrul, mult s'au ostenit căutând bogățiile lui Nichita, dar înzădar. Bătrânul le ascunsese bine. Acum vine știrea, că un slujbaș din Zagreb a dat peste acestea comori împachetate bine și incuiate într'o casă din capitala Croației și Slavoniei. Pachetele au fost duse la Belgrad și desfăcându-se au ieșit la iveală lucruri în preț de mai multe milioane.

Iarăș aruncurile.

Se știe că pe vremea domniei ungurești, lucrul cel mai neplăcut pentru săteanul român erau aruncurile. Singur cu aruncurile ce se făceau pentru biserică și școală se mai împăcau într'u câțva oamenii. Dar pe vremurile acele când statul străin nu ajuta cu nimic nici biserica nici școala română, totul trebuia făcut pentru susținerea lor.

Pe dreptul ne așteptam însă ca, venind domnia românească, lucrul acesta să se schimbe și școala românească să fie scăpată odată de grija zilei de mâne, iar dascălii și școlarii să-și poată vedea liniștiți de carte. Dar durere lucrurile nu s'au îndreptat.

Starea învățătorilor ce e drept, după stațificarea s'a îmbunătățit. Nu însă a școlii, căci statul nu dă bani pentru îngrijirea localelor de școală și a dat poruncă să se facă Comitete școlare cari să îngrijască de bunăstarea școlilor. Și acestor comitete le trebuie însă bani, iar banii azi cu greu se câștigă așa că de obicei școala rămâne nereparată, nevăruită și neîncălzită. Iar în local neîncălzit cu greu se poate face învățatură peste iarnă.

Ce e drept unii dintre învățătorii noștri de la sat au frumosul obicei de a face la sărbătorile mari, la Paști și la Crăciun, serbări școlare. Cel ce scrie aceste rânduri a avut chiar prilejul să fie de față la o astfel de serbare școlară. A fost o serbare frumoasă cu teatru cu jocuri și cu cântări și-ți era mai mare dragul văzând cum de frumos s'au învățat micii teatraliști „rolurile“. Ce folos însă că sala era aproape goală, măcar că era într'un sat cu mulți oameni bogați.

Din venitele acestei producții abea că se vor putea freca odată sălile de învățământ.

Rămâne deci, ca să nu trebuiască să închidem școlile noastre de pe sate peste iarnă, să se introducă iarăș aruncurile, pe cari cu atâta greutate le încasau pe vremuri vrednicii colectori ai școlii confesionale.

Atunci de ce se iau școlile din mâinile confesiunilor, cari, bine rău, tot cam așa strângeau banii pentru școli ca și statul?

Cine dorește marfă bună, să cerceteze cu încredere depozitul de piele a lui **IOAN BLAGA** din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari. Prețuri scăzute! — Marfă bună!

Tovărășii de lăptărit.

În Dumbrăveni, sătenii au vaci frumoase. Au și pășune bogată, dar și vacile dau lapte mult.

Laptele întrecător îl vând în Târgu Frumos. E departe și trebuie să-l ducă în fiecare dimineață. Și pierd multă vreme până la oraș. De aceea se sfătuiesc cum ar putea să-și valorizeze mai ușor laptele.

Se adună cu toții la Casa de cetire sătească. Aici părintele Andreiu le povestește despre tovarășii de lapte ale elvețienilor și despre folosul ce-l aduc acestea tovarășii. — Îi îndeamnă să facă și în Dumbrăveni o tovarășie de lapte.

— Ne învoim — răspunde Toader Furtună. Să facem și noi o astfel de tovarășie. În Corbeni încă au sătenii tovarășie de lapte și sunt foarte îndestulați.

— Ca tovarășia noastră să poată lucra după lege să facem și Statute — zice primarul Copăceanu.

Părintele Andreiu face Statutele. În Sta-

tute cuprinde toate regulile după cari au să se îndrepteze membrii tovarășiei.

Se alege un comitet de conducere. În fruntea comitetului e părintele Andreiu.

În casa lui Delureanu, care e mare și cu mai multe încăperi, membrii tovarășiei vor duce laptele.

Nicolae Copreanu va măsura laptele și va face însemuarea în cărți, să se știe, că fiecare membru cât lapte aduce.

Toți membrii tovarășiei pun bani și cumpără vase, în cari să adune laptele proaspăt, să aleagă smântâna, să bată untul, să pună la închegat laptele și să strângă cașul.

Câteva femei isprăvesc lucrările din lăptărie.

Într'o căldare totdeauna este apă caldă pentru spălatul vaselor.

În fiecare săptămână vine din Târgu Frumos, dela prăvălia cea mare a lui Florea Jianu un car și duce unt, caș, brânză și urdă. Jianu vinde untul și brânza târgoveților și trimite și în alte orașe.

La sfârșitul luni Jianu plătește tovarășia. Iar membrii tovarășiei primesc prețul laptelui vândut.

Suma plătită Copreanu o înseamnă în carticica fiecărui membru.

Ion Popu-Câmpeanu.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Material pentru rotari,

4000 bucăți obezi de roată, 200 bucăți, ruzi de car, se vinde ieftin la

Nicolae Meteșan

(38) 2-3 Comuna Geoagiul de sus, p. Teiuș.

Binevoitorii și sprijinitorii gazetei noastre plătesc abonament 100 lei pe an

Separatori de lapte

fabricațiune de prima calitate, pentru 40—600 litri producțiune pe oră; de acționat cu mâna sau cu forță motrică mecanică,

Putinee de unt orice executare **Malaxoare de unt, Lactodensimetre și câni pentru transportul laptelui**

furnisăm prompt din depozit!

Oferte și prospecte gratuite!

DEPARTAMENTUL MAȘINELOR
al Reun. Agr. S. A.

Centrala: SIBIIU, str. Sărei 22.

Cea mai bună valorizare a laptelui e garantată de separatorii noștri de lapte!

Prelucrarea laptelui e cel mai bun izvor de câștig al țaranului!

Sucursale: TÂRGU-MUREȘ, Piața Mihaiu Viteazul. SIGHIȘOARA, Str. Baier No. 47. MEDIAS, Piața Cazar- mei No. 15.